

Jusu Annala
Illuusio yhdelle

*"Kun muutan, riittää että pakkaan
muutamia kondomeja ja olen poissa."*

Henry Miller
Ned Calmerille heinäkuussa 1932

1

Yö oli vaikea, olin levoton.
Olin unohtanut kasan sanomalehtiä sänkyyn ja
ne kahisivat koko yön, vaikka yritin potkia
niitä pois en onnistunut!
Eilen pakkasin merimiessäkkini.
Oli harmaa päivä.
Kävin ostamassa pullon absinttia, olin
iloinen; teki mieli astua jokaiseen
tummanpuhuvaan kuralätäkköön, niin kuin joskus
lapsena, kun kosketus ympäröivään maailmaan
oli vielä neitseellisen puhdas.

2

Aamu ei ollut yhtään helpompi; olin väsynyt ja yön ja aamun erotti toisistaan ainoastaan ajan veitsi. Koko yön tuijottelin hämähäkkien seitittämää kattoa ja taistelin painettua sanaa vastaan niin että paskalla istuskellessa huomasin painomusteen värjäämät varpaani. Olin levoton ja ärtynyt; matkalle lähtö jännitti ja vaikka en sitä ääneen myöntänytkään, otaksuin naiseni ymmärtävän. Hän tarkasti että olin pakannut mukaani kaiken tarpeellisen ja jo ennen kuin olin hyvästellyt hänet, pelkäsin yksinäisyyttä joka tuudittaisi minut iltaisin uneen ja herättäisi vapiseviin aamuihin.

3

Taksissa korkkasin absintin.
Kuljettaja vilkuili minua taustapeilistä,
mutta ei sanonut mitään.
Katselin auton ikkunasta harmaantuneen lumen
saartamaa kaupunkia, työnsin pullon takaisin
villasukkaan ja sukan säkkiin odottamaan
ylösnousemustaan joka tulisi kuin valheellinen
kevät, vai mitä Ernest?

4

Lentokoneessa ei saanut polttaa.
Yritin nukkua, jonkun jalat haisivat!
Tilasin yhden paukun ja lopun aikaa luin
Rimbaud'n runoja;
ensin ranskaksi ja sitten englanniksi,
ilman loppusointuja.
Lentoemännän pyöreä peppu keinahteli kuin
kellopoiju laineilla.
Ei! Ei! Ei! Kiellä kolmesti haaroissa kytevä
halu!

5

Je suis arrive à Paris le 1er mai.
J'ai une faim de loup.
Paris s'éveille.
Et la place Blanche a mauvaise mine,
c'est bien dommage. Zut!

Je ne connais personne.
Personne ne me connaît.

Trottoirs usés par les regards baissés.
Je viens de déjeuner.
Il pleut.
Je veux te voir!

6

Aina kun kirjoitan on joko myöhäinen ilta tai
varhainen aamu - iltapäivisin olen kuollut;
jatkuvan humalan turvottama ja pelokas.
Onko tällä matkalla jokin tarkoitus?
Lihava nainen hymyili minulle paljastaen
epätoivoisen himonsa. Minä ajattelin käärmettä
joka purisi minua kantapäähän!

7

Olen ollut täällä ennenkin, talvella, nähnyt
kuinka itsekseen mumisevat kodittomat
työnsivät kärryjään lumisateen viima
kasvoillaan.

Silloin oli pimeää kuin kohdussa.

Minua odottavat vihreät kapakat.

Absintti turvottaa nielun.

De Gaullen lentoaseman terminaalissa joku
mielipuoli hoki yhtenäen:

"cigar, cigar s'il vous plaît."

Olen ollut täällä ennenkin, mutta silloin en
ollut yksin; oli nainen,

non je ne regrette rien!

Katselin roomalaiskatolista sielunmessua,
geméntes et flentes in hac lacrimárum valle,
liikenteen melu, koululainen

jolla Snoopy-eväslaukku -

tulee mieleen jotain:

jokainen kyynel lapsuudesta on ymmärrystä
huutava muisto!

8

Istun auton takapenkillä ja ryypiskelen
pullostani.
Varhaisen kevään veri kohisee korvissani.
Sadepisaroihin tuulilasissa, pienet silmät,
vikkelät jalat.
Harmaan eri sävyjä.
Hyökkäys on paras puolustus.
Ihmisten toivottomat sateenvarjot avautuvat
sulkeutuvat, kuin kalan kidukset.
Muistatko sen junamatkan
Pariisista Avignoniin?
Pimeys vihmoi hikisiä varjoja.

9

Asunto on vaatimaton; huone, ei vessaa,
pieni keittokomero, halvat ruusutapetit,
kokolattiamatto, sänky ja upottava patja.
Vuokraisäntäni, tämä Antoine, on jo vanha mies
ja puheensa epäselvää.
Kiitä Rosariota tästä kämpästä jos minä en
muista.
Maksoin Antoinelle vuokrani ja kerroin,
että olen Suomesta. En tiedä ymmärsikö hän.
Je bois de l'eau minérale et Pernod.
Olisin soittanut sinulle,
mutta olin jo kännissä
ja sinä olisit tullut surulliseksi.
Tänä yönä käperryn itseeni.
J'ai en un peu peur de traverser l'miroir...

10

Kävin aikaisella lounaalla La Coupolessa,
söin kampasimpukoita jotka oli keitetty
viipaloitujen sienien kanssa valkoviinissä,
sitruunamehussa ja voissa.
Muutama aniksella maustettu pastis ja sitten
calvadosta.
Savukkeet loppuivat ja pummasin
naapuripöydässä istuvalta mieheltä
joka istui nuoren naisen seurassa.
Et toi, qu'est-ce tu deviens?
Viens chez moi.
Dépêche-toi!

11

Kun poistuin La Coupolesta ylitin Boulevard
du Montparnassen ja ohitettuani Balzacin
patsaan jatkoin kulkua Rue Bréille jonka
varrella on kaikenlaisia kauppoja, kaksi
ravintolaa, ja yökerho.
Kävelin katua pohjoiseen,
kunnes tulin pienen aukion luo
käännyin Rue J. Chaplainille
jonka varrella asuntoni sijaitsee.
Katselin kuinka suihkari viilsi valkoisen
haavan taivaalle ja olin törmätä pysäköityyn
autoon!
Vastapäisellä kadulla nuoret rakastavaiset,
tyttö antoi häpeilemättä pojan koskettaa
pyöreän rintansa teatraalisuutta.

12

Niin kauan kun jaksan kirjoittaa,
pysyn hengissä.
Kävin ostamassa savukkeita, leipää,
viiniä ja appelsiineja.
Soitin sinulle Sélect-ravintolasta.
Ulkona hämärsi, join viiniä ja laskeskelin
rahoja.
En löydä romantiikkaa tästä kaupungista,
ainoastaan kuolleiden runoilijoiden katkeraa
mustetta.
Keväisin Pariisi on ruma.
Lätäköissä kaupungin valot,
lintujen silmissä tähtien polut.
En tiedä mikä päivä tänään on, enkä välitä!

13

Le repas du soir est prêt.
Le ciel est gris.
La tasse à café est cassée.
Je pense à elle.
Le vin est bon.
Il n'est pas possible de rester ici!

C'est la liberté qui me plaît.
Je n'oublierai pas les jours
où nous étions heureux.

Est-ce que tu viens ce soir?
Tu ne viens pas?

14

En ole poistunut koko päivänä asunnostani,
makaan vain sängyllä ja tuijottelen kattoa.
Kun en jaksanut kävellä vessaan, kusin
tyhjään viinipulloon.
Huoneessa on yksi kaksiosainen ikkuna, ei
verhoja.
Pienellä pöydällä maljakko jota pidän
tuhkakuppina.
Nähtävyydet eivät kiinnosta, olen yksin,
pienellä pöydällä...tuhkaa.

15

Valheellinen kevät, sarvitta ja hampaitta olen
ekspansiivinen ja kiimainen!
Yöt kuin naisten likaiset vatsat.
Olen vahva kuin hevonen!
Unet kuin kalojen suomissa tanssivat säteet.
Kukat rusentuvat.
Pariisi hengittää auki viilletyillä vitullaan!
Öisin sen ääni on kohinaa vuosisatojen takaa.
Kadut risteilevät, valoisat suonet.
Minulla on eriparia sukat; toinen on musta,
toinen tummanruskea?
Nuori putain yritti houkutella minut
haarojensa väliin!
Pakenin viinikasseineni asuntooni.
Tyhjä reppu on surullinen,
vaatteet pitkin lattiaa.
Ulkona on sumua. Avaan ikkunan, tuuletan.
Olisi mukavaa jos olisi radio..

16

La peine est venue équitation sur le vent.
Aujourd'hui, la jeune fille est morte!
Bénir son coeur, Dieu dans le néant.
Le vent agité apporte les ombres impaires.
Cette ville est pleine des poètes fous,
des amoureux stupides et des chats sans foyer.

17

Maanantai.

Piirtelin hyönteisiä seinään.

Annoin kyynelten kuivua kasvoilleni.

Tämä on yksinäisyyden pyhäkkö.

Lähetä numeroituja lintuja!

18

On satanut jo useita päiviä ja minä vain istun
lattialla, tupakoin ja tuijottelen kattoa.
Mikä ihana tapa olla elävä kuollut!
Kun todellisuus murtautuu sisään,
se murskaa mieleni ja hiilellä kuvitettu sade
ikkunan takaa ryömi huoneeseen ja kasvaa
valheista ruoskiakseen veistoksellisia sanoja.

19

J'ai traversé Paris en flânant.
Où conduit cette route?
Où que j'aille.
À la recherche des phrases perdues,
seulement, en tant que jamais..
Mais je n'ai pas perdu mon temps!

20

Sélect.

Baarimikon nimi on Marcel.

Kaljuuntuva mies tupruttelee sikaria.

Kävin postittamassa 4 kirjettä Suomeen.

Nyt istun täällä ja yritän hymyillä ihmisille.

Minulla ei ole unelmia.

Ilo ja eläminen ovat ongelmia.

Hyvä runo muodostuu sanoista

joita synnyttäessään tuntuu siltä kuin

luovuttaisi verta!

21

Oliko se yksinäisyyden, kyltymättömyyden
kuorman alla, oi Kral Majales?
Muistathan hoitaa raha-asiani kuntoon;
anna keisarille se mikä keisarille kuuluu.
Karhuavat sinulta velkojani, ovat kimpussasi
kuin hyeenat!
Kävin katsomassa Reinoir'n Suuren Illusion.
Paluumatkalla ostin olutta ja
katkarapusalaattia.
Olin onnellinen?
Mutta se oli ohimenevää, kuin silmänräpäys
johon ripset eivät reagoineet!

22

Jokainen matka luo omat puitteensa, runot,
raamit joihin ne eivät mahdu.
Ei ole ajatusta joka ei söisi omaa häntäänsä!
Aamupalasta iltapalaan on lyhyt matka.
Tässä huoneessa kukkivat tapetit.
Vieläkö meillä on toivoa paremmasta?
Kynsin, hampain, syntyvät runot, kuin varkain.
Yli kattojen laahusti väsyneitten pilvien
katras.
Luin Le Mondea, join calvadosta
ja ajattelin Suomea, niin että masensi!
Ehkä tämäkin matka on harharetki pimeään.
Tu as pleuré?
Larmes. Le fleuve des larmes.
Fermer les yeux.
Drôle comment les baisers voyagent.

Beau.

Doux.

Derange.

23

CREDO!

Se oli epätoivoinen huuto
ja kotoisin lapsuudesta.

Olen tässä ja kuuntelen maailman ääniä;
ihmisten puhetta, liikenteen melua.

Istun jalkakäytävän kivetyksellä,
pienessä pussissa viiniä ja Pariisin kartta.
Kiiireiset askeleet, tulevat menevät,
tutkin karttaa, etsin uusia reittejä
joilla täytän olemukseni.

24

Äänettömien kuolleet silmät, patsaiden kiviset kasvot. Cimetière du Montparnasse. Suorassa kulmassa toisensa leikkaavat käytävät.

Rue Emile Richard jakaa sen isoon ja pieneen hautausmaahan.

Äänettömien kävelyretkien väsyttämä mieli sointuu tähän paikkaan.

Auringon villiintyneet säteet.

Vägvisare till underjorden odottaa lihan mustumista.

Kävelin liian ripeästi

ja nenästä alkoi vuotaa verta.

Ajattelin Goyan maalausta Capricho 43:

"El sueño de la razon produce monstruos"

auss lauter Kälte, Forcht und Trawrigkeit.

25

Pitäisi viedä likaiset vaatteet pesulaan.
Illat ovat yksinäisiä.
Katson ikkunasta talojen kattoja, antennreja
jotka huojuvat tuulessa.
Vieläkö villasukat lämmittävät jalkojasi?
Sterling-ruusuja syövä kissasi on kyllä
sekaisin!
Elämäni on kuin elokuvan luminen labyrintti.
Kaikesta huolimatta...jotenkin...viihdyn omillani?
Illat ovat yksinäisiä.
Talojen katot mustia.
Minä vanhenen, ryin veristä limaa,
minä vanhenen aikaa nopeammin!

Yö tarjoaa pistelevän huovan.
Älä katso tähän huoneeseen,
älä näitä haavoja käy puhdistamaan!
Syö minut sana sanalta, rivi riviltä
niele tämä epätoivo.
En tiedä kumpi on puutuneempi, käsi vai kynä?
Sade piirtää kaupungin, sitten minut -
yksinäisen, uhraamaan ajatuksiani sille
jumalalle joka ei luonut maailmaa,
mutta jonka maailma loi.
Levittelin sanomalehden sivuja
mielivaltaisesti lattialle..
Huoneessa on pölyä..
Tarvitsen paheita joilla ruokin
inhimillisyyttä.
Tämä huone, nuo tapetit -
nimettömät hyönteiset parittelevat ja syövät
toisiaan... (hulluus)... antakaahan kun mietin..
(hmm)... kaunis on... niin kaunis auringon läikkä
pulleilla reisilläsi.
Antoine kävi kyselemässä jotain lämmityksestä.
(?) Olin kuuntelevinani ja nyökyttelin
(omasta mielestäni) uskottavasti.
Miksei hän kysynyt mitään sanomalehden
sivuista?
Leikkasin kynnet.
Tämän iloisemmaksi tämä ei muutu.
Niin, sanomalehden sivut?
Oli riehakas ajatus, en vain muista
millainen?!

27

Le vieux Paris.
On s'aimera toujours!
Vielä tulee kesä. Värejä.
Niitä kelpaa odottaa. Kannetaan aurinkotuolit
valoon oikomaan jäseniään.
Vielä tulee kesä. Silloin olen jo Suomessa?
Sinulla on kireä T-paita johon nännisi
piirtyvät.
Ensin on vain harhailtava sumussa, opittava
kaipuu, hitain liikkein, aistillisin
henkäyksin, opittava elämään rivien välissä,
että kaukaa näkisi lähelle, lumisokeuden läpi.

Täytyisi miettiä kotimatkaa.
Tänään ajoin häpykarvani?
Muistin jonkun naisen sanoneen kuinka
vastenmielistä on ottaa karvaiset kivekset
suuhun! Ehkä se oli unta?
Minä ajattelen kotimatkaa.
Istun La Closerie des Lilas'ssa.
Tilaisin ruokaa, jos olisi rahaa!
Istun ja ajattelen mielikuvituksellisia
naintoja, siipien kahinaa.

29

Myöhäinen ilta. Kaupungin valomeri houkuttelee
aistit hereille. Olen levoton.
Korkeat talot, kapeat kadut.
Yksinäiset ihmiset lusikoivat säilykkeitään.
Yksinäiset ihmiset syleilevät tyynyjään.
Pelkäävät nimettömyyden aamunkoittoa.

30

Sellainen yötaivas että tähdet loistavat,
valheelliset timantit!
Keitän spagettia.
Kaasun sininen liekki nuolee kattilan pohjaa.
Cul-de-sac. Sylvia Plathin kohtalo.
Sellainen yötaivas että näen oman pienuuteni.

31

Metrotunnelin edessä kovaääninen saarnaaja
jakaa lentolehtisiä, hukuttaa vastaantulijat
surumielisiin näkyihin, että huomenna on jo
myöhäistä! Entä sitten?
Kuka ajattelee vielä omilla aivoillaan?
Kuka enää keihästää itsensä terävimpään okaan,
vain laulaakseen kauniin laulun
ennen kuolemaansa?
Menin metrolla Montmartrelle etsimään sitä
liikettä mistä oli puhe - en löytänyt.
Soitin sinulle. Jalkoja särki.
Ajattelin kuolemaa.
Olisi surullinen kohtalo kuolla täällä,
lähes rahattomana.
Montmartre on kaupunginosa jonka taskut
Miller käänsi nurin. Vanha elefantti!

Öisin kaipaen rakkauden raivoa.
Seinen sykkivä vagina.
Shakespeare & Company.
Place du Petit Pontin tienoilla
laukeavat huorien sukkanauhat ja
sotaveteraanien painajaisten
syväluotain mainingit ovat seppeleet
ja kasvisten hymy.
Kun olen yksin, juon liikaa
ja hakkaan sieluni mustelmille,
mustaan ja sinertävään melankoliaan.
Kaipaan sinua.
Voitko rakastaa minua?
Niin kuin kynäni rakastaa mustetta
ja tahtoo nussia merkityksettömiä sanoja!

33

Lähettelen sekavia kirjeitä kotipuoleen.
Hoipertelen kapakoiden puheensorinaan,
tykitän suoniini kaiken kiharaisen
myrkyllisyyden! Oksennan verta kusilaariin.
Tämä vapauden hetki!
Kauneuden kasvot, burgan verhoamat,
auringossa uneksivat anaaliseksiistä,
sidotuin silmin maista hengitykseni
korvallasi!

34

Je travaille chaque jour.
C'est de la folie!
Minuit sonne.
Vous avez peur des couleurs vives?

Je ne mange pas de viande.
Je suis le plus timide.
Quelle soirée!
Je ne vois rien!
Je n'ai que des problèmes.

La lettre est écrite.
Les décisions ont été déjà prises.
Vas-y!
Lave-toi les mains!
Va-t'en!

35

Kun sulkee silmät, äänet päässä rauhoittuvat.
Rakas Vincent, tänään maalasin
Sinisen Mandoliinin, sinun hymysi.
Laskeva aurinko värjää Latalalaiskorttelin
itkullaan. Liikaa tequilaa.
Tanssin katkenneilla viulunkielillä,
nuolen suolaa tytön iholta, tänä yönä,
löytävätkö madot Alastoman Taikinan?

Äänet kaupungin, seireenien lämminverinen
kuiskuttelu: "*Baise-moi...Baise-moi...Baise-moi...*"
Enkelit, hintalaput siipinään, ripittäytyvät
humaltuneille varjoille.
Elon huoli huomisesta? Ja vitut!
Syön kärsineen jumalan lihaa.
Rakastan lähimmäistäni.
Vihamiehiltäni katkon sormet!
Sytytän kynttilän.
Ajattelen teitä siellä kotona.
Iltaisin on loputon ikävä.
Rahat loppu! Kerro äidille terveisiä
ja tilinumeroni!

Näillä runoilla on parodian naamio.
Maalaan siivekkäitä runoja.
Unet hierovat klitoriksiaan.
Kultaista energiaa mielen kakluunissa
tulinen kieli, kasvoton aurinko kiertää
haarojen välissä katkaistu joutsenen kaula.
Pariisi masturboi rapeakuorisella baguettella.
Taivaan silmämuna täynnä mustia etanoita?
Kurkotin kurkotin lampunkuupan sisään
kuolleita karpäsiä, pölyn puuteroimia,
harmaan hunnun hopeoimia raatoja -
täytyyhän ihmisen syödä.

Kalpea iltapäivä Trotskin ja Leninin
kohtauspaikassa, osterien kirpeää limaa.
Ikkunasta näkymä suoraan kadulle, missä hän
joka letittää rakkautensa aamuruuhkan
sydämenlyönteihin ja on kaunis, hullu ja
humalaansa kietoutunut, vapisevin käsin
piirtää valojuovia ilmaan.
Olen väsynyt mielettömyyteen!

Amyas tarjosi päivällisen.
Se oli vaatimaton, mutta maukas.
Vatsani lienee surkastunut.
Juon liikaa.
Varastin latinankielisen raamatun
in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti!
Samoilin katuja ja löysin kiven joka näytti
hymyilevän. Otin sen taskuuni,
hyväilin sen uneen.
Myöhemmin nukahdin ja kun heräsin,
oli jo pimeää.
Tyynyllä on verta.
Kädet vapisevat.
Löysinkö mitä etsin?
Qu'est-ce que la littérature?
Labyrinthvs.
Hengitä sisään ulos(te)?
Hiljaisuus on uusi hirviö.
Kuvita syksy kuolinnamiolleni,
kohdun iholle.

41

Kahvila. Iloista puheensorinaa.
Aamuna, ennen surkeaa aamiaista
tähtien maitoiset haavat haalenevat.
Juon tilamaani calvadosta.
Tylsä perjantai-iltapäivä!
Ajattelen sinua.
Tuuli ryömii ylitseni avoimesta ikkunasta,
suutelee hauraita linnunluitani.
Keuhkoni ovat kuin kaksi kreikkalaista urnaa!

42

Heräsin aikaisin. Söin ja siivosin huoneen.
Nyt istun vuoteella ja katselen säkkiä,
kun se on sullottu vaatteita täyteen,
se on jättiläisen tampooni!
Tällaisia ajatuksia.
Istun vuoteella, kirjoitan kiitoskirjettä.
Poltan savukkeen loppuun.
Ajattelen Suomea, se on jo lähempänä.
Kun esineet alkavat synnyttämään
(muistoja) on aika lähteä.
Jätän huoneen tuulettumaan.
Au revoir!

Londres, 2003